

De Association Syndicale des Magistrats

In naam van het bureau van de *Association Syndicale des Magistrats*, houd ik eraan de redactie van Panopticon te bedanken voor de gelegenheid om onze organisatie in dit tijdschrift kenbaar te maken. Wij hopen dat de Nederlandstalige juristen ons beter zullen leren kennen of ontdekken.

1. Wat geschiedenis

Op 23 oktober 1979 werd te Luik de *Association Syndicale des Magistrats* opgericht. Dit is het voorlopig eindpunt van een initiatief dat in 1978 werd genomen door een groep magistraten, die een beginselverklaring hebben opgesteld waarin de nadruk werd gelegd op de volgende doeleinden :

1. de bevordering van de onafhankelijkheid en het moreel aanzien van de rechterlijke macht;

2. de raadpleging van de magistraten, met erkenning van het principe van de scheiding der machten, bij de opstelling van wettelijke en reglementaire teksten;

3. het betrekken van de magistraten bij de beleidvoering t.a.v. de rechtsbedeling, daarin begrepen o.a. het penitentiaire beleid;

4. en de verdediging van de morele en materiële belangen van de magistraten, o.a. met betrekking tot hun recrutering, loopbaan en geldelijk statuut.

In die verklaring werd gesteld dat de oprichting van een beroepsvereniging, gebaseerd op het grondwettelijk recht van vereniging, noodzakelijk is om deze doeleinden te verwezenlijken. Deze oproep vond veel gehoor. Hierdoor gesteund besloot de groep haar opvattingen te verduidelijken in een document over "De bestaansredenen en de oogmerken van een *Association Syndicale des Magistrats*", en belegde op 11 juni 1979 te Nijvel een vergadering. Omdat het oriëntatieverslag goedgekeurd werd door de overgrote meerderheid van de deelnemers aan die vergadering, werd besloten om officieel een vakvereniging op te richten. Deze oprichting greep plaats te Luik op 23 oktober 1979.

2. Enkele voorafgaande opmerkingen

De rechtsbedeling wordt thans meer en meer in vraag gesteld. Maar terzelfdertijd wordt er ook enorm veel beroep op gedaan. De gepassioneerde polemieken die ontstaan omtrent alles wat met het gerecht te maken heeft, hebben ongetwijfeld te maken met de grondige wijziging van een belangrijke reeks traditionele waarden en met het ontluiken van nieuwe denk- en leefpatronen.

Een 3-tal tegenstellingen manifesteren zich :

1° Tussen de maatschappij en de gerechtelijke gemeenschap :

De wetenschappen, de techniek, de ideeën en waarden ondergaan een stroomversnelling. Onze eeuw wordt bestempeld als een overgangperiode. De bestaande referentiepunten verminderen in waarde of verdwijnen. Wat ons in de toekomst te wachten staat is nog vaag en weinig voorspelbaar. Daartegenover staat de gerechtelijke gemeenschap: een versteend anachronisme zoals de echtgenote van Loth, veranderd in een zouten beeld. De gebruiken blijven ongewijzigd. De gerechtelijke gemeenschap biedt het beeld van de eeuwigheid.

2° Tussen de magistraat en de burger :

De magistraat is een onbereikbare, mystieke en tijdloze figuur, een wezen dat in ambtelijk gewaad tot een andere wereld schijnt te behoren. De rechter imponeert. Voor velen blijft zijn gezag een sacraal gegeven. Hij is omgeven door een soort van magisch aureool. Het juridisch jargon heeft dit mysterie nog verstevigd.

Deze morele afstandelijkheid wordt dikwijls vergroot door de sociale herkomst van de magistraat en door de financiële obstakels waarmee minder begoede burgers te kampen hebben.

Hierbij komen nog de culturele hindernissen. De toegang tot het gerechtelijk apparaat is niet voor iedereen dezelfde. De sociale herkomst van de burgers, hun levenswijze, hun informatieniveau, kennis en waardensysteem zijn hier niet vreemd aan. De gerechtelijke instellingen bestendigen de ongelijkheid van de procespartijen of verstevigen deze zelfs. (Zie in dit verband de bedenkingen van M. Storme in het vierde hoofdstuk van zijn publicatie; *Rechtspraak in opspraak*).

3° Deze tegenstelling uit zich in een vertrouwenscrisis :

Het verlies aan vertrouwen kan worden gemeten aan de moeilijkheden, zo niet het onvermogen waarmee de gerechtelijke overheden te kampen hebben bij de aanpak van nieuwe situaties, bij de nieuwe vormen van economische en sociale relaties en bij het doorbreken van traditionele denkschema's.

Anderzijds moet ook het corporatisme van de magistraten aan de kaak worden gesteld omdat teveel belang wordt gehecht aan materiële en kwantitatieve eisen. In die zin wordt vaak geopperd dat de loopbaan van de magistraat al te veel wordt begeerd omwille van de geborgenheid van het ambt en dat zij dus niet is bezielde van een geest van vernieuwing.

Het gerecht wordt overigens onbekwaam geacht om het hoofd te bieden aan problemen die aan de oorsprong van tal van rechtzaken liggen. De rechter heeft geen vat op de delinkwentie, en hij kan ze nog minder voorkomen. Hij kan de werkloosheid, de armoede, de inflatie, het gebrek aan kennis ... geen halt toeroepen. Hij moet gedragingen bestraffen waarvan de oorzaken in sociale wantoestanden liggen en die enkel door politieke wil kunnen worden gewijzigd of teniet gedaan.

Ten slotte – en dit is één van de meest zichtbare aspecten – is het gerecht weinig bekend. Men weet enkel dat het te vaak onbekwaam is zaken binnen redelijke termijn te berechten en dit in een tijdvak waarin de beschikbare tijd het kostbaarste goed wordt. R. Rousir schreef onlangs :

“Ainsi sont de plus en plus nombreux les citoyens qui renoncent à intenter des procès impossibles. Impuissants à obtenir justice, ceux qui sont lésés se satisfont de transactions qui sont toujours dictées par la raison du plus fort. Ainsi arrivons-nous, dans une société démocratique avancée, à un véritable état de “non droit”.

Kortom, het gerecht is één van de minst gekende en meest gewantrouwe instellingen die bovendien nog een slechte naam heeft ook.

Deze vertrouwenscrisis situeert zich niet enkel buiten het gerecht. Ze uit zich ook op verschillende wijzen binnen de magistratuur zelf.

Aan de ene kant raken meerdere magistraten ontmoedigd bij, ja, komen in opstand tegen de gedachte dat hun benadering afhangt van de gunsten van de partijen die aan de macht zijn.

Aan de andere kant hangt de loopbaan van een magistraat ook af van een zeker professioneel conformisme. Hij is meestal afkomstig uit de middenstand waar gematigdheid een deugd is. Hij voelt reeds vroeg de macht van de gewoonte, de druk van het beroepsmilieu en het gewicht van de hiërarchie. Hij begrijpt vlug dat hij er meer belang bij heeft om “gewoon” te doen dan om fundamentele zaken, binnen en buiten de gerechtelijke sfeer, in vraag te stellen. Kortom, de magistraat die reeds geconditioneerd is door zijn sociale herkomst en door zijn vorming, wordt naar het conformisme gedreven vanuit het gewettigde verlangen een beroeps carrière op te bouwen. Daarenboven wordt die normering van de gedrags- en denkpatronen – die door jonge magistraten steeds moeilijker wordt verdragen – verstrekt door de geheimhouding die rust op een deel van het gerechtelijk werk en, naar buiten toe, door de terughoudendheid die de vrijheid van meningsuiting beperkt. Tegenover deze dwang heeft een magistraat, die blijk zou willen geven van teveel onafhankelijkheidszin in denken en handelen, maar één zekerheid, nl. dat hij tot aan zijn pensionering in zijn ambt zal blijven. De grondwettelijke bepaling betreffende de onafzetbaarheid heeft dus een merkwaardige betekenis gekregen. Op dergelijke overwegingen heeft de magistratuur steeds geantwoord met een beroep op de gewoonten. Deze gewoonten die als een onwrikbaar geheel werden ervaren, vormden tegelijk de leidraad, het uitgangspunt en de handelswijze die het niet nodig maakten zich vragen te stellen, en die elke kritiek voorkwamen.

Aldus is het onontbeerlijk gebleken een inspanning te leveren in de richting van een kritische bezinning over het gerecht, haar doeleinden en organisatie.

De oprichting van de *Association Syndicale des Magistrats* beantwoordt hoofdzakelijk aan de behoefte zich gezamenlijk te bezinnen over de onafhankelijkheid, het statuut en de plaats van de magistraat in onze samenleving, over de verhouding van de magistraten tot de andere staatsmachten, over de werking van en de toegang tot het gerecht, over de noodzakelijke inzichtelijkheid van de rechtsbedeling en de betekenis ervan voor de burger.

De vereniging wil een plaats zijn waar ideeën kunnen worden geconfronteerd en uitgewisseld: in de eerste plaats tussen de leden van het gerecht waarbij de barrières tussen de ambtsgebieden, jurisdicties en specialisaties moeten worden doorbroken, verder tussen allen die betrokken zijn bij de

rechtsbedeling. Dit laatste aspect wijst op een wezenlijk kenmerk van de *Association Syndicale des Magistrats* : openheid naar de buitenwereld. En dit is heel zeker een nieuw verschijnsel. De magistratuur, een maatschappelijk bastillon als gevolg van een eeuwenoude samenhang en van een idealistische visie op haar taak, gaat open voor de buitenwereld. En wat ligt meer voor de hand ? Een justitie die zich van de buitenwereld afsluit en een enclave vormt temidden van materiële en morele problemen, loopt toch het gevaar te veranderen en zich nog slechts te voeden met mythes. Is het trouwens denkbaar dat de gerechtelijke diensten kunnen worden verbeterd zonder te spreken met de gebruikers ervan ?

In dit opzicht was het eerste Congres van de *Association Syndicale des Magistrats*, dat plaatsvond te Luik op 25 oktober 1980, een duidelijk voorbeeld van deze instelling : niet enkel magistraten, maar de universiteit, de balie, gerechtelijke verslaggevers en vertegenwoordigers van verbruikersverenigingen werden door de leden van de *Association Syndicale des Magistrats* bij de werkzaamheden betrokken, omdat dezen, net als de magistraten, ook dagelijks met het gerecht in contact komen. Het was de eerste keer. Het was ongetwijfeld een succes.

3. *De Association Syndicale des Magistrats* : voor wie ? waarvoor ?

De *Association Syndicale des Magistrats* werd zowel ten behoeve van de magistraten (1) als van de rechtsonderhorigen (2) opgericht.

1. Zoals elk syndicaat wil ze de belangen van haar leden verdedigen : werkvoorwaarden, bezoldiging, permanente vorming, toegang tot documentatie, uitbouw van de loopbaan ... etc.

Teveel magistraten werken in moeilijke, zelfs wraakroepende omstandigheden en kunnen door gebrek aan tijd de onontbeerlijke permanente vorming niet krijgen. Zou elke magistraat tenminste niet moeten beschikken over een wetboek dat de door hem behandelde materie beslaat ? Dit is thans geenszins het geval. Geen enkele magistraat zou op een plaats mogen worden gezet zonder er zich op te kunnen voorbereiden. Thans wordt men van de ene dag op de andere dag beslagrechter, onderzoeksrechter, jeugdrechter of substituut belast met financiële zaken etc. Geen enkele voorafgaande opleiding is voorzien voor de uitoefening van deze functies. Alles wordt ter plekke aangeleerd, met alle risico's vandien.

Ook moet men er zich op toeleggen om van de magistraat een burger te maken zoals de anderen, met name door de uitoefening van een grotere vrijheid van meningsuiting.

Eén van de meest prangende problemen betreft de relaties met de burgers via de media. Regelmatig worden magistraten uitgenodigd om deel te nemen aan uitzendingen of debatten op de radio of de televisie over thema's die de magistratuur of de werking van het gerecht in het algemeen aanbelangen. Bijna systematisch wordt aan deze magistraten verbod opgelegd hun medewerking te verlenen aan dergelijke uitzendingen.

Dankzij de *Association Syndicale des Magistrats* is deze toestand enigszins

gewijzigd. Woordvoerders van de vereniging hebben deelgenomen aan radio – en T.V. -uitzendingen. Niettemin moet nog heel wat werk worden verzet. Het is noodzakelijk de discussie met de burgers aan te gaan en zodoende een waarlijk maatschappelijke rol te vervullen. De magistraten moeten in alle objectiviteit informatie kunnen verschaffen over de werking van het gerecht en de gewettigde vragen van de burgers kunnen beantwoorden. En wie kan dit met meer kennis van zaken doen dan de magistraat? Daarom is het noodzakelijk een eind te maken aan deze afwezigheidspolitiek. De huidige gang van zaken berokkent enorme schade aan het beeld dat de magistraten van zichzelf willen geven.

Maar de weg is nog lang. De deontologische regels waaraan de magistraten zijn onderworpen, zijn overwegend ongeschreven. De befaamde verplichting tot terughoudendheid werd nooit terdege gedefinieerd. Hierom die onwetendheid over wat mag en niet mag, en, vandaar, een voorzichtige reserve, versterkt door een eerbiedige vrees, zodanig dat er een voortdurende zelfcensuur is gegroeid. De *Association Syndicale des Magistrats* is van oordeel dat de algemene verplichting tot terughoudendheid die willekeurig kan worden geïnterpreteerd, plaats moet maken voor bijzondere reserves, die strict worden verlangd door het belang van de rechtsonderhorige.

De *Association Syndicale des Magistrats* wil ook gehoor geven aan de wens van vele magistraten om betrokken te worden bij het beleid t.a.v. het gerecht. De magistraten leven tegenwoordig in wezen nog in een hiërarchische structuur. De rechtbanken en de parketten worden niet op democratische wijze georganiseerd. De magistraten hebben geen enkele greep op de organisatie van hun werkzaamheden, hun loopbaan, of de toewijzing van dossiers ... De korpschefs beslissen over alles, zonder controle, alleen gesuperviseerd door hun eigen hiërarchische overste, wat de druk van de hiërarchie in de gerechtelijke wereld nog doet toenemen. Het is wenselijk dat een geest en een systeem van participatie en dialoog in de schoot van de rechtbanken en de parketten tot ontwikkeling worden gebracht. De goede werking van het gerecht is een zaak die alle magistraten aanbelangt.

2. De rechtsonderhorige is het doel van de rechterlijke macht. Hij is de gebruiker van een openbare dienst waarvan de werking in optimale omstandigheden moet worden verzekerd. De magistratuur is minder de bezitter van een macht dan wel de titularis van een mandaat van de natie, en haar gezag moet niet in termen van macht, maar in termen van dienstbaarheid worden beschouwd.

Het is noodzakelijk middelen te bestuderen en in werking te stellen om de toegang tot het gerecht te vergemakkelijken en het gerechtelijk jargon verstaanbaar te maken. Het eerste Congres van de *Association Syndicale des Magistrats* heeft een belangrijk deel van zijn werkzaamheden gewijd aan de begrijpelijkheid van de gerechtstaal. Met het oog op een betere relatie tussen de magistraat en diegene die zich tot hem richt, is het nodig om zich in een eenvoudige en moderne taal uit te drukken en afstand te doen van verouderde en meestal onverstaanbare formules. Deze zuivering moet zo vlug mogelijk gebeuren. Op het einde van de werkzaamheden heeft het Congres aan de

vakvereniging gevraagd om in overleg te treden met advocaten en gerechtsdeurwaarders om de procedurestukken aan de taal van deze tijd aan te passen, en om contact te zoeken met de Commissie die zich bezig houdt met de drukwerken in strafzaken.

Meer toegang tot het gerecht veronderstelt noodzakelijk dat de rechtspleging wordt bespoedigd en dat de achterstand zo vlug mogelijk wordt weggewerkt.

Bovendien is een soort van rechtscrisis ontstaan door de enorme toename van het aantal wetten, gepaard gaande met de onstandvastigheid van de gestelde rechtsregels, hun slechte formulering en gebrek aan samenhang. Daardoor verliezen de rechtsregels heel wat van hun gezag en wat belangrijker is, wordt de justitiabele geconfronteerd met rechtsonzekerheid.

Het is daarom belangrijk dat de magistraten worden betrokken bij de uitwerking van de procedures m.b.t. opstelling van wetten. Het is trouwens paradoxaal te moeten vaststellen dat fundamentele hervormingen van bepaalde gebieden van ons recht worden doorgevoerd zonder dat het gerechtelijk korps wordt geraadpleegd, alhoewel juist dit korps ze zal moeten uitvoeren.

Ten slotte zou het, in een breder kader, een eigenaardige opvatting van de taak van de rechter zijn om deze te beperken tot een slaafse toepassing van de wetten en hem elke bijdrage aan maatschappelijke verandering te ontzeggen.

De rechtspraak is meer dan een formele bron van recht, ze is één van de scheppende krachten van het recht.

Omwille van al deze redenen is de *Association Syndicale des Magistrats* van oordeel dat er zekere vormen van geregeld overleg tussen magistraten moeten worden geschapen zonder dat er een vermenging van de wetgevende en de rechterlijke macht ontstaat, maar wel door een klimaat van wederzijds begrip te creëren.

Trouwens, de *Association Syndicale des Magistrats* wil aan het gerecht de plaats geven die haar toekomt bij de bescherming van de rechten en de vrijheden. Het is echt waar zoals prof. Marcel Storme onlangs schreef in zijn werk *Rechtspraak in opspraak* dat de magistraat de laatste toevlucht is bij de bescherming van de burger. Daarvandaan de gedachte dat het van wezenlijk belang is om doeltreffende gerechtelijke waarborgen te scheppen in domeinen waar ze ontbreken of tekortschieten.

Kortom, de *Association Syndicale des Magistrats* wil :

a. de functie van de magistraat valoriseren : door zijn werkomstandigheden te verbeteren, door hem te betrekken bij het beleid t.a.v. het gerechtelijk korps en door er een volwaardig burger van te maken.

b. de gerechtelijke dienst tot ontwikkeling brengen : door de toegang tot het recht en het gerechtelijk apparaat te vergemakkelijken, door de werking van de rechtbanken en de rechtspleging te verbeteren, door de betrekkingen tussen de rechter en de wet te herdenken en door de gerechtelijke waarborgen overal te versterken.

4. De bijzondere kenmerken van de *Association Syndicale des Magistrats*

De filosofie van de vereniging heeft verscheidene kenmerken die volledig

nieuw zijn in de Belgische gerechtelijke wereld.

De vereniging wil, zoals gezegd, een plaats zijn van kritische reflectie over de gerechtelijke instellingen.

Ze wil doorzichtig zijn. Zij heeft niets te verbergen omtrent haar doelstellingen en haar interne werking. Ze vormt de enige vereniging van magistraten die openlijk een geheel van doelstellingen heeft uitgewerkt waarin wordt gekozen voor een waarachtig gerechtelijk samenlevingsproject. Haar vergaderingen zijn toegankelijk voor iedereen.

Zij is onafhankelijk en is geenszins gebonden aan een welbepaalde levensbeschouwelijke strekking, een politieke partij of welke andere organisatie ook. Het filosofische en politieke pluralisme van haar leden vormt een waarborg voor haar onafhankelijkheid.

Deze onafhankelijkheid uit zich op syndicaal vlak ook t.o.v. de hiërarchie waarmee ze beslist op respectvolle wijze wil samenwerken maar in volledige intellectuele onafhankelijkheid. De *Association Syndicale des Magistrats* wil haar stem doen horen en wil haar opvattingen over de gerechtelijke dienst verdedigen zonder anderen toe te staan om haar keuze te dicteren. Zij is democratisch.

De contacten tussen de leden beperken zich niet tot de traditionele jaarlijkse vergadering. Het bureau komt regelmatig bijeen in verschillende steden om een levendig contact met de leden te onderhouden. De notulen van de vergaderingen van het bureau worden ruim verspreid. Gedurende het gerechtelijk jaar 1980-81 werden twee informatiebulletins gepubliceerd. Elke aangesloten magistraat kan hierin het woord voeren. Tenslotte, en dit is het belangrijkste, de vereniging is geënt op de plaatselijke afdelingen. Deze vormen het syndicale leven. De *Association Syndicale des Magistrats* is geen gesloten bedoening. Het is een beweging die leeft, die openstaat voor de gerechtelijke realiteit en de problemen van de magistraat.

5. De structuur

De stichtingsvergadering van 23 oktober 1979 keurde de voorlopige statuten goed. Deze statuten bepalen de werking van de vereniging tot de goedkeuring van de definitieve statuten op het Congres van dit jaar. De bestaande structuur werd met opzet eenvoudig gehouden. Zij bestaat uit een bureau van 10 leden gekozen door de algemene vergadering, waarbij rekening wordt gehouden, in de mate van het mogelijke, met de verschillende gewesten, rechtbanken en plaatselijke afdelingen. Bloeiende afdelingen bestaan reeds te Brussel, Bergen, Charleroi, Hoei en Luik.

Tegelijkertijd werden werkgroepen gevormd, zowel in de schoot van plaatselijke afdelingen als door magistraten met eenzelfde specialiteit. Enkele ervan worden verderop genoemd.

Het bureau functioneert momenteel als een collectief orgaan en bestaat o.a. uit een secretaris-generaal, een penningmeester en twee officiële woordvoerders.

6. De werkzaamheden

1. In verband met het thema "Justice, service public?" heeft het eerste Congres van 25 oktober 1980 de vraag gesteld of de openbare gerechtelijke dienst op gepaste wijze beantwoordde aan de verzuchtingen en de problemen van de burgers van ons land.

Drie punten werden besproken :

- het onthaal in de justitiepaleizen en de verstaanbaarheid van de gerechtstaal;
- het 10-jarig bestaan van het arbeidsauditoraat;
- de middelen van de gerechtelijke dienst (gerechtelijke statistieken en de vaststelling van de personeelsbezetting)

Aan de besluiten van het Congres is natuurlijk gevolg gegeven.

Enerzijds werd een vragenlijst over de materiële omstandigheden van het onthaal opgesteld door de afdeling Luik. Deze vragenlijst werd aan de respectievelijke afdelingen gezonden. De besluiten van dit onderzoek werden bekendgemaakt in het informatiebulletin van juni 1981. Het is vanzelfsprekend onmogelijk in deze bijdrage de resultaten van dit onderzoek tot in de details te bespreken. Dit onderzoek toont in elk geval aan dat er nog verschrikkelijk veel moet worden gedaan om de paleizen wat aangenaam te maken.

Anderzijds is het gebruik van een duidelijk gerechtelijk jargon, dat is aangepast aan de tijdsgeschiedenis, voorwaarde voor de toegang tot het gerecht. Als uitloper van het Congres werd door de *Association Syndicale des Magistrats* een werkgroep gevormd die is belast met de herziening van de procedurestukken met het oog op vereenvoudiging en duidelijkheid. Deze stukken moeten de justitiabelen informeren en hen niet afschrikken. Dit werk zal worden verricht met medewerking van de balie en van gerechtsdeurwaarders.

Tenslotte verkreeg de *Association Syndicale des Magistrats* nu al van de Minister van Justitie dat de commissie, die is belast met het vastleggen van de personeelsbezetting van de rechtbanken, haar werkzaamheden heeft hervat, rekening houdend met de talrijke bezwaren die waren gerezen.

2. De *Association Syndicale des Magistrats* is thans haar tweede congres over "Des magistrats indépendants : comment?" aan het voorbereiden. Drie thema's zullen aan bod komen :

a. Onafhankelijkheid, tucht en vrijheid : deze commissie zal het disciplinair statuut van de magistraat, zijn plicht tot terughoudendheid en zijn betrekkingen met de media bestuderen;

b. Onafhankelijkheid, loopbaan en politieke macht : beoordeling van en kritiek op de huidige benoemings-, vormings- en bevorderingsvoorwaarden van de magistraat;

c. Onafhankelijkheid van de onderzoeksrechter : hoe dient de onafhankelijkheid en de doeltreffendheid van de onderzoeksrechter te worden verzekerd ?

3. Trouw aan haar opvatting, heeft de *Association Syndicale des Magistrats* regelmatig contact met de Commissie van Justitie van Kamer en Senaat. Ze

volgt hun werkzaamheden en brengt hen haar opmerkingen over een aantal wetsontwerpen en voorstellen ter kennis.

Zo heeft de *Association Syndicale des Magistrats* b.v. reeds stelling genomen inzake het stelsel van opruststelling en pensionering van de magistraten van de gerechtelijke orde, het wetsontwerp betreffende de hervorming van de politierechtbanken, het wetsvoorstel Van Elslande betreffende de plaatsing van magistraten in de afdeling wetgeving van het Ministerie van Justitie, het statuut van de secretarissen van het parket ... etc.

4. Actuele gebeurtenissen hebben de mogelijkheid geboden in het openbaar stelling te nemen, b.v. omtrent de recente beslissing van de grootwarenhuizen om een geautomatiseerd inlichtingensysteem over winkeldieven op te zetten.

5. De openheid naar de buitenwereld toe en de noodzaak om de stem van de magistratuur te laten horen, hebben de woordvoerders van de vereniging ertoe gebracht deel te nemen aan verschillende openbare manifestaties (bijeenkomsten, radio- en T.V.-uitzendingen etc ...).

6. De *Association Syndicale des Magistrats* heeft werkgroepen gevormd die als gemeenschappelijke noemer de wil hebben om aan het gerecht de vooraanstaande plaats in de samenleving te geven die hem toekomt. Hun methode is toegespitst op de participatie van de betrokken groepen (balie, juristenverenigingen, universiteit...). Rond de volgende punten werden reeds werkgroepen opgericht : gerechtelijk recht (gerechtstaal, bespoediging van de rechtspleging in burgerlijke zaken en strafzaken, afhandeling van de achterstand), strafrecht, penitentiair recht, vennootschapsrecht. Daarenboven werken er groepen aan de voorbereiding van het 2de Congres van de vereniging.

7. Besluit

De *Association Syndicale des Magistrats* wenst de stem van de magistratuur te zijn.

Zij heet iedere magistraat in haar schoot welkom en ze wil hem graag de mogelijkheid bieden zijn problemen, verzuchtingen en verlangens te uiten. Zij is niet opgericht om de gewoonten te herhalen. Zij heeft inderdaad gekozen voor verandering. Wil men gerechtelijke instellingen weer leven inblazen dan moet men er onvervaard een veelheid van ideeën in tot ontwikkeling brengen, de confrontatie van standpunten en de vernieuwing van praktijken. Beweging moet de plaats van de overjarige orde innemen. De grondidee van de openbare dienst die de bestaansreden van de rechterlijke macht vormt, is niet te verzoenen met verouderde gebruiken die enkel overgeleverde gedachten bevestigen. Zij eist een grondige herziening van en een andere visie op het gerecht en op zijn relaties met de burger.

Naar buiten wil de *Association Syndicale des Magistrats* het levende bewijs zijn van het feit dat er geen sprake kan zijn van een waarachtige democratische

samenleving zonder een magistratuur die oog heeft voor de problemen van de tijd en de verlangens van de burgers. Ze wenst een instelling die gegrondvest is op gezag en op voorrechten, om te vormen tot een democratische en open instelling.

Deze vooruitstrevende visie leeft niet alleen bij enkele franstalige magistraten. Nederlandstalige magistraten hebben dezelfde bekommernissen en verlangens. De *Association Syndicale des Magistrats* hoopt vurig dat deze bekommernissen en verlangens binnenkort zullen worden geuit, hetzij in de schoot zelf van de *Association Syndicale des Magistrats*, hetzij in een gelijkaardige beweging die dezelfde bestaansredenen en doelstellingen zou hebben.

Claude Parmentier

Noot :

Het secretariaat van de *Association Syndicale des Magistrats* wordt waargenomen door Christian WETTINCK, rechter in de Rechtbank van eerste aanleg te LUIK, 19 rue du Jardin Botanique, 4000 LIEGE.